

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 303, 834,
859, 1635.

U S T A W A

z dnia 15 grudnia 2022 r.

o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) cenę maksymalną paliw gazowych oraz stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych stosowane w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r.;
- 2) zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych lub stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych przez podmiot uprawniony, zwanej dalej „rekompensatą”;
- 3) zasady i tryb refundacji kwoty odpowiadającej podatkowi VAT wynikającej z opłaconej faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. do odbiorcy paliw gazowych;
- 4) zasady i tryb wprowadzenia obowiązku przekazywania gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny;
- 5) zasady i tryb przekazania gazowej składki na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny – przedsiębiorcę zajmującego się wydobywaniem gazu ziemnego na podstawie posiadanej koncesji na wydobywanie węglowodorów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029);

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz. Urz. UE L1 261 z 07.10.2022, str. 1).

- 2) hurtowy rynek paliw gazowych – rynek, na którym jest prowadzony obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi:
 - a) przez giełdy towarowe w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 380 i 1723), rynek organizowany przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu art. 3 pkt 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.²⁾), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, zorganizowaną platformę obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 44a ustawy – Prawo energetyczne prowadzoną przez spółkę prowadzącą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
 - b) w ramach umów sprzedaży paliw gazowych, w których jedną ze stron jest przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, oraz w ramach umów sprzedaży paliw gazowych zawartych pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi wykonującymi działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi;
- 3) umowa sprzedaży paliw gazowych – umowę, której przedmiotem jest sprzedaż paliw gazowych, zawartą:
 - a) na hurtowym rynku paliw gazowych, gdzie jedną ze stron jest przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny albo przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi,
 - b) między przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi albo przedsiębiorstwem wydobywającym gaz ziemny a odbiorcą końcowym w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy – Prawo energetyczne;
- 4) gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny – kwotę środków finansowych podlegającą przekazaniu zgodnie z przepisami rozdziału 3 przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 1506, 1597, 1681, 1688, 1693, 1762, 1785 i 2029.

- o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.³⁾), zwany dalej „Funduszem Wyплаты Różnicy Ceny”;
- 4a) gazowa składka na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny – kwotę środków finansowych podlegającą przekazaniu zgodnie z przepisami rozdziału 3a przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wyплаты Różnicy Ceny;
 - 5) podmiot uprawniony – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych;
 - 6) podatek VAT – podatek od towarów i usług, o którym mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 1570, 1598 i 1852);
 - 7) gospodarstwo domowe – osobę fizyczną samotnie zamieszkujejącą i gospodarującą (gospodarstwo domowe jednoosobowe) albo osobę fizyczną oraz osoby z nią spokrewnione lub niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie z nią zamieszkujejące i gospodarujące (gospodarstwo domowe wieloosobowe);
 - 8) grupa kapitałowa – grupę kapitałową w rozumieniu art. 4 pkt 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2023 r. poz. 1689 i 1705).

Rozdział 2

Cena maksymalna oraz stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych stosowane w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych oraz zasady i tryb przyznawania i wypłacania rekompensat

Art. 3. 1. W okresie:

- 1) od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. podmiot uprawniony stosuje w rozliczeniach z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zwanymi dalej „odbiorcami uprawnionymi”, cenę wynoszącą 200,17 zł/MWh,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093, z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 2243 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 1785 i 2760.

2) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. podmiot uprawniony, inny niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, cenę paliw gazowych równą cenie paliw gazowych zatwierdzonej w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne

– zwane dalej „ceną maksymalną paliw gazowych”.

1a. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, nie posiada zatwierdzonej taryfy dla paliw gazowych obowiązującej w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., podmiot uprawniony, inny niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi ceny paliw gazowych zatwierdzone w taryfie obowiązującej dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w dniu 1 stycznia 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wprowadzenia w życie taryfy, o której mowa w ust. 1 pkt 2. W przypadku zatwierdzenia taryfy przedłożonej do zatwierdzenia zgodnie z art. 63a ust. 2, cena maksymalna paliw gazowych dla podmiotów innych niż podmiot, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, jest równa cenie paliw gazowych zatwierdzonej w tej taryfie, od dnia następującego po dniu opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę.

1b. Kwalifikację do grup taryfowych odbiorców paliw gazowych danego przedsiębiorstwa energetycznego stosuje się zgodnie z zasadami określonymi w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku gdy zatwierdzona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, taryfa dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, nie zawiera grup taryfowych dla odbiorców danego rodzaju paliwa gazowego, stosuje się odpowiednio ceny i stawki opłat dla grup taryfowych dla gazu zaazotowanego (Ls) w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

1c. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w art. 63a ust. 2, cena maksymalna paliw gazowych dla podmiotu uprawnionego innego niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo

energetyczne, jest równa cenie paliw gazowych zatwierdzonej w tej zmianie taryfy, od dnia następującego po dniu opublikowania decyzji zatwierdzającej tę zmianę taryfy.

2. Jeżeli w umowach zawartych pomiędzy podmiotem uprawnionym a odbiorcami uprawnionymi, w okresie dostaw paliw gazowych następującym po dniu 31 grudnia 2022 r. są ustalone ceny korzystniejsze dla tych odbiorców niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje się ceny zgodnie z umowami, do czasu zakończenia ich obowiązywania. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje.

3. Jeżeli podmiot uprawniony stosuje w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. lub w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. taryfę w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne dla paliw gazowych zatwierdzoną przez Prezesa URE, w której dla poszczególnych okresów ustalono ceny paliw gazowych na poziomie niższym niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje się te ceny. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje za okresy, w których cena określona w taryfie była niższa niż cena maksymalna paliwa gazowego.

4. W przypadku zatwierdzenia przez Prezesa URE zmiany lub nowej taryfy w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne w okresie, o którym mowa w ust. 1, podmiot uprawniony może wystąpić z wnioskiem o wypłatę rekompensaty za okres od dnia zatwierdzenia zmienionej lub nowej taryfy, z uwzględnieniem art. 14 ust. 4 i 5. W tym przypadku rekompensatę oblicza się proporcjonalnie do okresu, w którym nastąpiło zatwierdzenie zmiany lub nowej taryfy.

5. W przypadku odbiorcy uprawnionego, dla którego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego gazowego w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 24 i 25 ustawy – Prawo energetyczne zawarł ze sprzedawcą rezerwowym w rozumieniu art. 3 pkt 29a tej ustawy umowę sprzedaży rezerwowej, o której mowa w art. 5aa ust. 6 tej ustawy, albo umowę kompleksową na zasadach określonych w art. 5ab tej ustawy, przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi w rozliczeniach z odbiorcami stosuje stawki opłat inne niż cena paliwa gazowego, w wysokości nie wyższej niż obowiązujące w dniu 1 stycznia 2022 r. Stawki te stosuje się do dnia 31 grudnia 2024 r. Z tytułu stosowania stawek rekompensata nie przysługuje.

7. Podmiot uprawniony wykonujący działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadający

zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla paliw gazowych, w taryfie przeznaczonej do stosowania w 2023 r. lub jego części uwzględnia do stosowania w rozliczeniach usług dystrybucji paliw gazowych świadczonych w 2023 r. dla odbiorców uprawnionych, również stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji uwzględnione w ostatniej taryfie dla usług dystrybucji paliw gazowych stosowanej w 2022 r.

7a. Podmiot uprawniony wykonujący działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych na potrzeby odbiorców uprawnionych, posiadający zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla paliw gazowych, w taryfie przeznaczonej do stosowania w 2024 r. lub jego części uwzględnia do stosowania w rozliczeniach usług dystrybucji paliw gazowych świadczonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. dla odbiorców uprawnionych, również stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji uwzględnione w ostatniej taryfie dla usług dystrybucji paliw gazowych stosowanej w 2022 r.

7b. Podmiot uprawniony, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji paliw gazowych na potrzeby odbiorców uprawnionych, do dnia wprowadzenia do stosowania taryfy przeznaczonej do stosowania w 2024 r., stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. stawki opłat, o których mowa w ust. 7a.

8. Podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 7–7b, stosuje stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji paliw gazowych, o których mowa odpowiednio w ust. 7–7b, w rozliczeniach z:

- 1) odbiorcami uprawnionymi, posiadającymi zawartą odrębną umowę o świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych,
- 2) podmiotami uprawnionymi, o których mowa w ust. 1 – w przypadku odbiorców uprawnionych posiadających zawartą umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne

– na podstawie zestawienia tych odbiorców i podmiotów przekazanego przez podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 1.

9. Podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 1, przekazuje podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w ust. 7–7b, informację o zmianach w zakresie zestawienia odbiorców uprawnionych i podmiotów uprawnionych, o których mowa w ust. 8, w terminie 10 dni roboczych od zakończenia miesiąca kalendarzowego.

10. Podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 1, stosuje stawki opłat za świadczenie usługi dystrybucji paliw gazowych, o których mowa w ust. 7–7b,

w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi posiadającymi zawartą umowę kompleksową, o której mowa w art. 5 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne.

11. W przypadku odbiorcy uprawnionego, dla którego operator systemu przesyłowego gazowego lub operator systemu dystrybucyjnego gazowego w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 24 i 25 ustawy – Prawo energetyczne zawarł ze sprzedawcą rezerwowym w rozumieniu art. 3 pkt 29a tej ustawy umowę sprzedaży rezerwowej, o której mowa w art. 5aa ust. 6 tej ustawy, albo umowę kompleksową na zasadach określonych w art. 5ab tej ustawy, podmiot uprawniony, o którym mowa w ust. 7–7b, przekazuje zestawienie, o którym mowa w ust. 8, sprzedawcy rezerwowemu bądź sprzedawcy z urzędu wraz z informacją o zawartej umowie.

Art. 3a. 1. Podmiot uprawniony stosuje cenę maksymalną paliw gazowych również w rozliczeniach z odbiorcami, którzy są przedsiębiorcami w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414 i 2029), którzy na dzień złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, nie zalegają w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy, Fundusz Emerytur Pomostowych lub Fundusz Solidarnościowy i którzy w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek:

- 1) prowadzili działalność gospodarczą, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 10.71.Z lub
- 2) prowadzili działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, kodem 10.71.Z, w formie spółdzielni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648 oraz z 2023 r. poz. 1450), lub
- 3) prowadzili działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, kodem 10.71.Z, i których przychód z działalności w rozumieniu przepisów podatkowych w jednym z dwóch miesięcy kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio miesiąc złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2, pochodził w co najmniej 50% ze sprzedaży wyprodukowanych przez tych przedsiębiorców pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich lub ciastek

– którzy do prowadzenia tej działalności gospodarczej wykorzystują piece ogrzewane paliwami gazowymi i dysponują limitem pomocy *de minimis* co najmniej w wysokości odpowiadającej kwocie należnej, o której mowa w art. 14a ust. 1, jeżeli rozliczenia te dotyczą paliw gazowych dostarczonych w okresach wskazanych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zawierających się w okresie od dnia 1 kwietnia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r., pod warunkiem złożenia tego wniosku.

2. Warunkiem stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, jest złożenie przez odbiorcę do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „Zakładem”, wniosku o stosowanie ceny maksymalnej paliw gazowych we wskazanym przez tego odbiorcę okresie, zwanego dalej „wnioskiem o cenę maksymalną”.

3. Odbiorca, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o cenę maksymalną za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład, zwanego dalej „profilem informacyjnym”, w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo z wykorzystaniem sposobu potwierdzania pochodzenia oraz integralności danych udostępnionego bezpłatnie przez Zakład w systemie teleinformatycznym.

4. Wniosek o cenę maksymalną składa się nie później niż w terminie 30 dni od dnia wystawienia faktury za dostarczone przez podmiot uprawniony paliwa gazowe. Okres wskazany przez odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, we wniosku o cenę maksymalną musi zawierać się w okresie rozliczeniowym, którego dotyczy ta faktura. Każdy wniosek o cenę maksymalną może dotyczyć wyłącznie jednej faktury.

5. Wniosek o cenę maksymalną zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, zawierające: NIP, REGON i nazwę skróconą;
- 2) oznaczenie podmiotu uprawnionego;
- 3) oznaczenie umowy zawartej pomiędzy podmiotem uprawnionym a odbiorcą, o którym mowa w ust. 1;
- 4) wskazanie okresu, w którym ma być stosowana cena maksymalna paliw gazowych;
- 5) oświadczenie o wykorzystywaniu przez odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, pieca ogrzewanego paliwami gazowymi do prowadzenia działalności gospodarczej;
- 6) oświadczenie o tym, że odbiorca, o którym mowa w ust. 1:

- a) posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, oraz
- b) prowadził na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek:
 - działalność gospodarczą, oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj przeważającej działalności, kodem 10.71.Z i wynika to z rejestru REGON według stanu na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek albo
 - działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, kodem 10.71.Z i wynika to z rejestru REGON według stanu na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek, i jego przychód z działalności w rozumieniu przepisów podatkowych w jednym z dwóch miesięcy kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio miesiąc złożenia wniosku o cenę maksymalną pochodził w co najmniej 50% ze sprzedaży wyprodukowanych przez tego odbiorcę pieczywa, świeżych wyrobów ciastkarskich lub ciastek, oraz
- c) nie zalega na dzień złożenia wniosku z regulowaniem zobowiązań podatkowych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności.

6. Odbiorca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zamiast oświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 6 lit. b, składa oświadczenie o tym, że prowadził na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek, w formie spółdzielni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze, działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, kodem 10.71.Z i wynika to z rejestru REGON według stanu na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia okresu, którego dotyczy wniosek.

7. Do wniosku o cenę maksymalną dołącza się:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy *de minimis* oraz pomocy *de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie odbiorca, o którym mowa w ust. 1, otrzymał w okresie wskazanym w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635), albo oświadczenia o wielkości tej

pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;

- 2) informacje określone w odpowiednich przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej;
- 3) kopię faktury, o której mowa w ust. 4.

8. W przypadku składania przez odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, kolejnego wniosku o cenę maksymalną nie dołącza się dokumentów, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, jeżeli zawarte w nich informacje nie uległy zmianie lub uległy zmianie wyłącznie ze względu na rozpatrzenie wcześniej złożonego wniosku o cenę maksymalną. W takim przypadku do wniosku o cenę maksymalną dołącza się oświadczenie o tym fakcie.

9. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 pkt 5 i 6, ust. 6, ust. 7 pkt 1 oraz ust. 8, są składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenia jest obowiązany do zawarcia w nich klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Główny Urząd Statystyczny jest obowiązany przekazać Zakładowi wykaz przedsiębiorców w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którzy na dzień odpowiednio na dzień 31 grudnia 2022 r. oraz na dzień 31 grudnia 2023 r. prowadzili pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 kodem 10.71.Z. Wykaz zawiera imię i nazwisko albo nazwę skróconą podmiotu prowadzącego pozarolniczą działalność gospodarczą, NIP, REGON wraz z kodem PKD przeważającej działalności.

11. Zakład ustala prawo i okres stosowania wobec odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, ceny maksymalnej paliw gazowych i przekazuje informację o tym oraz o wartości udzielonej pomocy publicznej do:

- 1) oznaczonego we wniosku o cenę maksymalną podmiotu uprawnionego,
- 2) odbiorcy, o którym mowa w ust. 1,
- 3) Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych

sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 311), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń”

– w terminie 5 dni roboczych od dnia ustalenia tego prawa.

12. Odmowa ustalenia prawa do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych następuje w drodze decyzji.

13. Zakład ustala z podmiotem uprawnionym i zarządcą rozliczeń formę, tryb i zasady wymiany informacji.

14. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie prawa do ceny maksymalnej Zakład doręcza odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, w postaci elektronicznej na profilu informacyjnym. Informacja o umieszczeniu na profilu informacyjnym decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma w sprawie prawa do ceny maksymalnej może zostać przesłana przez Zakład na wskazany na profilu informacyjnym adres poczty elektronicznej lub numer telefonu.

15. Decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma, o których mowa w ust. 14, opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną Zakładu albo zamieszcza się w nich imię, nazwisko i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do ich wydania.

16. W przypadku, o którym mowa w ust. 14, decyzje, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacje i inne pisma w sprawie prawa do ceny maksymalnej uznaje się za doręczone:

- 1) w momencie ich odbioru na profilu informacyjnym;
- 2) po upływie 14 dni od dnia umieszczenia decyzji, postanowienia, zawiadomienia, wezwania, informacji lub innego pisma w sprawie ceny maksymalnej na profilu informacyjnym – w przypadku ich nieodebrania.

17. Zakład jest uprawniony do kontroli prawidłowości i rzetelności danych, informacji i oświadczeń przekazanych przez odbiorcę, o którym mowa w ust. 1, we wniosku o cenę maksymalną, w tym także przed ustaleniem lub odmową ustalenia prawa do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych. Przepisy rozdziału 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1230, 1429, 1672 i 1941) stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 47 ust. 1, art. 48 ust. 1, art. 54 ust. 1 oraz art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców nie stosuje się.

18. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 17, Zakład stwierdzi brak spełnienia warunków będących podstawą wcześniejszego ustalenia prawa do stosowania ceny maksymalnej, cofa w drodze decyzji prawo do stosowania ceny maksymalnej. Po uprawomocnieniu tej decyzji Zakład przekazuje o tym informację do właściwego podmiotu uprawnionego i zarządcy rozliczeń.

19. W zakresie nieuregulowanym w ust. 2–9, 11 i 12, 14–16 oraz 18 stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803).

20. Od decyzji, o których mowa w ust. 12 lub 18, przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁴⁾) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5–7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

21. Zakład wraz z odwołaniem przekazuje do sądu akta sprawy w postaci wydruków z systemu teleinformatycznego. Wydruki zastępują dokumenty elektroniczne.

22. Stosowanie ceny maksymalnej paliw gazowych w przypadku, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc *de minimis* w wysokości kwoty należnej, ustalonej zgodnie z wzorem określonym w art. 14a ust. 2, udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis*.

23. Zaświadczenie o pomocy *de minimis* zamiast danych osoby upoważnionej do jego wydania zawiera treść „Zakład Ubezpieczeń Społecznych”.

24. Przychód odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, wynikający ze stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych zamiast ceny określonej w umowie między tym odbiorcą a podmiotem uprawnionym, nie stanowi przychodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych.

25. Podmiot uprawniony doręcza odbiorcy, o którym mowa w ust. 1, fakturę korygującą, uwzględniającą zastosowanie wobec niego ceny maksymalnej paliw gazowych w danym okresie.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

26. Zarządca rozliczeń może wystąpić do Zakładu z wnioskiem o udzielenie informacji o ustalonych przez Zakład prawach do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych we wskazanym przez zarządcę rozliczeń okresie w zakresie niezbędnym do weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w ust. 1.

27. Do zamówień na usługi lub dostawy udzielane przez Zakład, w związku z realizacją zadań związanych z ustaleniem prawa do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.

28. Zakład jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do ustalenia prawa do stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych.

29. Koszty obsługi zadań Zakładu są finansowane z Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji.

Art. 4. 1. Podmiotowi uprawnionemu przysługuje rekompensata z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych lub stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, za każdy miesiąc kalendarzowy.

2. Podmiotowi uprawnionemu, stosującemu cenę maksymalną paliw gazowych, przysługuje rekompensata, ustalana zgodnie ze wzorem:

$$R = \sum(I_{pz} * (C_{pt} - C_{pm})),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

R – kwotę rekompensaty (zł),

I_{pz} – ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym miesiącu kalendarzowym stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych do odbiorców uprawnionych, w danej grupie taryfowej (MWh),

C_{pt} – cenę paliwa gazowego dla danej grupy taryfowej wynikającą z taryfy (zł/MWh),

C_{pm} – cenę maksymalną paliw gazowych (zł/MWh).

3. Podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w art. 3 ust. 7, stosującemu stawki opłat za usługi dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców uprawnionych, przysługuje rekompensata stanowiąca różnicę między wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawek opłat taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych na 2023 r. a wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawek opłat z ostatniej stosowanej

w 2022 r. taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców uprawnionych, dla ilości paliwa gazowego dostarczanego w 2023 r.

3a. Podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w art. 3 ust. 7a albo 7b, stosującemu stawki opłat za usługi dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców uprawnionych, przysługuje rekompensata stanowiąca różnicę między wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawki opłat taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych na 2024 r., zwanej dalej „Cd2024”, a wysokością opłat naliczonych za usługi dystrybucji paliw gazowych wynikających ze stawek opłat z ostatniej stosowanej w 2022 r. taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych dla odbiorców uprawnionych, dla ilości paliwa gazowego dostarczanego w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.

3b. W przypadku braku zatwierdzenia taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych na 2024 r., podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w art. 3 ust. 7b, przysługuje tymczasowa rekompensata obliczona zgodnie z ust. 3a, przy czym w miejsce Cd2024 stosuje się stawkę opłat z ostatniej taryfy dla usług dystrybucji paliw gazowych na 2023 r.

4. Podmiotowi uprawnionemu, stosującemu cenę maksymalną paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 3a ust. 1, przysługuje rekompensata, ustalana zgodnie ze wzorem:

$$Rp = \sum(Ipzp * (Cptp - Cpm)),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Rp – kwotę rekompensaty (zł),

Ipzp – ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym okresie stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych do odbiorców, o których mowa w art. 3a ust. 1 (MWh),

Cptp – cenę paliwa gazowego określoną w umowie między odbiorcą, o którym mowa w art. 3a ust. 1, a podmiotem uprawnionym (zł/MWh),

Cpm – cenę maksymalną paliw gazowych (zł/MWh).

5. Do składania i rozpatrywania wniosków o wypłatę rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 3a ust. 1, oraz wniosków o rozliczanie tej rekompensaty, przepisy art. 5–8 stosuje się odpowiednio.

6. W przypadku gdy zatwierdzona taryfa przestaje obowiązywać:

- 1) w 2023 r., i nie zostanie wydana decyzja o zatwierdzeniu kolejnej taryfy, która ma być stosowana również w 2024 r., od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy, albo
 - 2) w 2024 r., od dnia następującego po dniu zakończenia okresu jej obowiązywania do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy
- do ustalenia wysokości tymczasowej rekompensaty wypłacanej z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, jako cenę paliwa gazowego wynikającą z taryfy (Cpt), o której mowa w ust. 2, przyjmuje się 50% ceny stosowanej przez podmiot uprawniony dla danej grupy taryfowej wynikającej z dotychczasowej taryfy.

7. Różnica między kwotą rekompensaty ustaloną zgodnie z ust. 2 a faktycznie wypłaconą kwotą tymczasowej rekompensaty ustaloną zgodnie z ust. 6 rozliczana jest w ramach wniosku o wypłatę rekompensaty, składanego po zatwierdzeniu kolejnej taryfy, zgodnie z art. 5. Różnica pomiędzy kwotą rekompensaty ustaloną zgodnie z ust. 3a a faktycznie wypłaconą kwotą tymczasowej rekompensaty ustaloną zgodnie z ust. 3b, rozliczana jest w ramach wniosku o rozliczenie rekompensaty, składanego zgodnie z art. 7.

8. W przypadku wypłaty tymczasowej rekompensaty, o której mowa w ust. 6 i 7, przepisów art. 14 ust. 5–7 nie stosuje się.

Art. 5. 1. Rekompensata jest wypłacana za każdy miesiąc kalendarzowy na wniosek podmiotu uprawnionego.

2. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę rekompensaty do zarządcy rozliczeń do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, dla którego składany jest wniosek o wypłatę rekompensaty. Jeżeli termin na złożenie wniosku o wypłatę rekompensaty przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

2a. Podmiot uprawniony składa wniosek o wypłatę odrębnie rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 3a ust. 1.

2b. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 6, z uwzględnieniem art. 4 ust. 7, we wniosku o wypłatę rekompensaty składanym po zatwierdzeniu kolejnej taryfy uwzględnia się rozliczenie różnicy między kwotami rekompensat ustalonymi zgodnie z art. 4 ust. 2, a faktycznie wypłaconymi kwotami tymczasowych rekompensat ustalonymi zgodnie z art. 4 ust. 6.

3. Wniosek o wypłatę rekompensaty za styczeń 2023 r. składa się nie wcześniej niż od dnia 15 lutego 2023 r., za styczeń 2024 r. – nie wcześniej niż od dnia 15 lutego 2024 r., a za lipiec 2024 r. – w terminie od dnia 20 sierpnia 2024 r. do dnia 10 września 2024 r.

4. Podmiot uprawniony oblicza wysokość rekompensaty. W przypadku złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty z uchybieniem terminu, o którym mowa w ust. 2 lub 3, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

5. Wniosek o wypłatę rekompensaty oraz wniosek o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 7, zawierają:

- 1) oznaczenie podmiotu, do którego kierowany jest wniosek;
- 2) nazwę podmiotu uprawnionego i adres jego siedziby;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;
- 5) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;
- 6) dla każdej grupy taryfowej:
 - a) ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia, stanowiących podstawę do wyliczenia rekompensaty w danym miesiącu kalendarzowym, do odbiorców paliw uprawnionych, zakwalifikowanych dla danej grupy taryfowej,
 - b) cenę paliw gazowych wynikającą z taryfy lub stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych,
 - c) grupę taryfową,
 - d) liczbę odbiorców w danej grupie taryfowej;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 8) wnioskowaną wysokość rekompensaty – w przypadku wniosku o wypłatę rekompensaty;
- 9) oznaczenie okresu, za który składany jest wniosek;
- 10) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty rekompensaty lub rozliczenia rekompensaty;
- 11) dokumenty potwierdzające uprawnienie osoby podpisującej wniosek do reprezentowania podmiotu uprawnionego.

6. Wraz z wnioskiem o wypłatę rekompensaty podmiot uprawniony składa oświadczenie o dokonaniu rozliczeń z odbiorcami paliw gazowych o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że ceny i stawki opłat, za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty, stosowane względem odbiorców uprawnionych lub podmiotów uprawnionych, zostały zastosowane zgodnie z art. 3 lub art. 3a ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. W przypadku wniosków o wypłatę rekompensaty, gdy niemożliwe jest uzyskanie rzeczywistych danych dotyczących ilości paliwa gazowego dostarczonego do danego odbiorcy paliw gazowych, dopuszcza się podanie ilości paliwa gazowego prognozowanej do dostarczenia dla tego odbiorcy.

8. W przypadku niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6, rekompensata za okres objęty wnioskiem o wypłatę rekompensaty nie przysługuje.

Art. 6. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku bankowym wyodrębnionym dla każdego roku kalendarzowego, dla którego jest wypłacana rekompensata, zwanym dalej „rachunkiem rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych”.

2. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty rekompensaty w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku.

3. Zatwierdzenie wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

4. W przypadku gdy wniosek o wypłatę rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub do usunięcia wątpliwości, w terminie 7 dni od dnia

otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń zgodnie z ust. 2.

5. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia tego wniosku, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku o wypłatę rekompensaty lub wątpliwości zarządcy rozliczeń, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, zarządca rozliczeń odmawia zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie, w jakim kwota rekompensaty budzi wątpliwości lub nie przysługuje, informując podmiot uprawniony o przyczynie tej odmowy. Odmowa zatwierdzenia wniosku o wypłatę rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Odmowa, o której mowa w ust. 5 i 6, nie pozbawia podmiotu uprawnionego możliwości ponownego złożenia wniosku o wypłatę rekompensaty w zakresie, w jakim zarządca rozliczeń odmówił jej wypłaty, z wyjątkiem przypadku, gdy rekompensata nie przysługuje. Wnioski o wypłatę rekompensaty za rok 2023 niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 7 ust. 1 *lit. a*, oraz wnioski o wypłatę rekompensaty za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. oraz za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. niezatwierdzone przed dniem złożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, o którym mowa w art. 7 ust. 1 *lit. b*, pozostawia się bez rozpoznania. Przepisy ust. 1–6 oraz art. 5 ust. 1–8 stosuje się odpowiednio.

8. Zarządca rozliczeń może żądać od podmiotu uprawnionego przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty w terminie do dnia 31 grudnia 2027 r.

9. Jeżeli podmiot uprawniony nie przedłożył dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 8, albo wynika z nich, że część lub całość kwoty rekompensaty została wypłacona nienależnie, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wypłaty rekompensaty.

10. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dokona zwrotu, o którym mowa w ust. 9, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz termin

dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

11. Jeżeli podmiot uprawniony w okresie 12 miesięcy od dnia wypłaty rekompensaty za ostatni miesiąc danego roku zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi lub w zakresie usług dystrybucji paliw gazowych lub wypowiedział umowy zawarte z więcej niż z połową odbiorców uprawnionych, którzy korzystali w 2023 r. lub 2024 r. w rozliczeniach z tym podmiotem uprawnionym z ceny maksymalnej paliw gazowych lub stawek opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych, kwotę rekompensaty wypłaconą temu podmiotowi za ten rok uznaje się za pobraną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty.

12. W przypadku gdy nie zostanie dokonany zwrot, zarządca rozliczeń wzywa podmiot uprawniony do zwrotu nienależnie otrzymanych środków w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, a w przypadku zaniechania zwrotu środków, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu.

Art. 7. 1. Podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń wnioski o rozliczenie rekompensaty:

- 1) za rok 2023 – nie wcześniej niż od dnia 15 maja 2024 r. i nie później niż do dnia 31 sierpnia 2024 r.;
- 2) za rok 2024 – nie wcześniej niż od dnia 15 maja 2025 r. i nie później niż do dnia 31 sierpnia 2025 r.

1a. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 6, do rozliczenia rekompensaty za okres od dnia określonego odpowiednio w art. 4 ust. 6 pkt 1 albo 2 do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy, przyjmuje się, jako cenę paliwa gazowego wynikającą z taryfy (Cpt), o której mowa w art. 4 ust. 2, cenę z kolejnej zatwierdzonej taryfy. Przepisu art. 4 ust. 7 nie stosuje się.

1b. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 3b, we wniosku o rozliczenie rekompensaty za 2024 r. uwzględnia się opłatę za świadczenie usług dystrybucji ustaloną na podstawie stawek opłat, o których mowa w art. 4 ust. 3a.

2. Zarządca rozliczeń dokonuje weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu na podstawie wniosku o rozliczenie rekompensaty i informuje o jej wynikach Prezesa URE w terminie 21 dni od dnia dokonania weryfikacji.

Do weryfikacji rekompensat należnych podmiotowi uprawnionemu przepisy art. 5 ust. 5 oraz art. 6 ust. 1 i 3–6 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku o rozliczenie rekompensaty zarządca rozliczeń zatwierdza wniosek i określa kwotę ostatecznej rekompensaty w terminie do dnia:

- 1) 31 października 2024 r. – za rok 2023;
- 2) 31 października 2025 r. – za rok 2024.

4. W przypadku gdy kwota rekompensaty wypłaconej zgodnie z art. 4 jest niższa niż ostateczna kwota rekompensaty wynikająca z rozliczenia, zarządca rozliczeń dokonuje wyrównania tej różnicy na rzecz podmiotu uprawnionego w terminie 30 dni od dnia określenia ostatecznej kwoty rekompensaty, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych oraz limity, o których mowa w art. 85 albo art. 85a, z tym że w przypadku braku środków na rachunku termin wyrównania, o którym mowa w zdaniu pierwszym, może zostać wydłużony najpóźniej do dnia:

- 1) 31 grudnia 2024 r. – za rok 2023;
- 2) 31 grudnia 2025 r. – za rok 2024.

5. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub w przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zwrotu nienależnie pobranych środków.

6. Jeżeli z wniosku o rozliczenie rekompensaty wynika zwrot kwoty nadpłaconej rekompensaty, uznaje się ją za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony zwraca ją w terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia wniosku przez zarządcę rozliczeń.

7. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił nienależnie otrzymanej rekompensaty, zarządca rozliczeń wzywa ten podmiot do jej zwrotu w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

8. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie zwrócił rekompensaty zgodnie z ust. 5 lub 7, zarządca rozliczeń wydaje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty rekompensaty podlegającej zwrotowi oraz

termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty rekompensaty nalicza się odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia jej otrzymania.

Art. 8. 1. Składanie, weryfikacja i rozpatrywanie wniosków o wypłatę rekompensaty oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się wyłącznie w formie elektronicznej. Wnioski składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym osób uprawnionych do reprezentacji podmiotu uprawnionego.

2. Zarządca rozliczeń na swojej stronie internetowej udostępnia:

- 1) wzór wniosku o:
 - a) wypłatę rekompensaty,
 - b) rozliczenie rekompensaty;
- 2) instrukcje składania wniosków, o których mowa w pkt 1.

3. W sprawach decyzji administracyjnych wydawanych przez zarządcę rozliczeń organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego jest minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi.

4. Zarządca rozliczeń informuje Prezesa URE o wypłaconych podmiotowi uprawnionemu kwotach rekompensat w terminie 21 dni od dnia dokonania wypłaty.

5. Podmiot uprawniony jest obowiązany do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowaną rekompensatą przez okres 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie rekompensaty.

Art. 9. 1. Rekompensata jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń.

2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2–4, z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760.

„Funduszem COVID-19”, w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu COVID-19 na wyodrębniony rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, prowadzony przez zarządcę rozliczeń.

3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2–4, dla podmiotów uprawnionych zarządcą rozliczeń składa co kwartał do ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty i numer rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi przekazuje środki na wypłaty rekompensat zarządcy rozliczeń w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania środków z Funduszu COVID-19 z uwzględnieniem ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi prześle kwotę przeznaczoną na wypłatę rekompensaty za styczeń 2023 r., po uzyskaniu jej z Funduszu COVID-19, na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych. Wypłata rekompensaty może nastąpić po upływie wskazanego terminu.

6. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków przeznaczonych na wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2–3a, oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19 w terminie do dnia 31 marca 2026 r.

6a. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków przeznaczonych na wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4, oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji w terminie do dnia 31 stycznia 2026 r.

7. Zarządca rozliczeń może, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi, przekazać na czas określony, nie dłuższy niż 45 dni, środki z rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na rachunek Funduszu COVID-19.

8. Środki oraz odsetki od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie stanowią przychodu zarządcy rozliczeń w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805).

9. Zarządca rozliczeń przeznacza całość odsetek od środków zgromadzonych na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych na wypłatę rekompensat.

10. Środki przekazane przez zarządcę rozliczeń na rzecz podmiotów uprawnionych, środki przekazane na podstawie ust. 7 oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 8, nie stanowią u zarządcy rozliczeń kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 8.

11. Szczegółowe zasady współpracy ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz zarządcy rozliczeń w zakresie przekazywania środków na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych oraz wymiany dokumentów i informacji określa umowa.

12. Środki wypłacone w ramach rekompensaty, które zostały pobrane nienależnie, podlegają zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na rachunek rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych, a w przypadku jego likwidacji – do budżetu państwa.

13. Zarządca rozliczeń nie pobiera wynagrodzenia za realizację zadań wynikających z ustawy, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej.

Art. 10. 1. Jeżeli podmiot uprawniony należy do jednej grupy kapitałowej z przedsiębiorstwem wydobywającym gaz ziemny, przedsiębiorstwo to może zawrzeć z podmiotem uprawnionym umowę, zwaną dalej „umową o wypłatę rekompensat”, na podstawie której będzie ono bezpośrednio wypłacało podmiotowi uprawnionemu rekompensatę, z tytułu stosowania maksymalnej ceny paliw gazowych, w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.

2. Umowa o wypłatę rekompensat może zostać zawarta na okres od dnia 1 stycznia 2023 r., ale nie dłuższy niż do dnia 31 lipca 2025 r.

3. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny informuje zarządcę rozliczeń o zawarciu umowy o wypłatę rekompensat w terminie 3 dni roboczych od dnia jej zawarcia oraz przekazuje mu poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię tej umowy.

4. Na mocy umowy o wypłatę rekompensat:

1) podmiot uprawniony informuje przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny o wyniku weryfikacji wniosku o wypłatę rekompensaty za dany miesiąc,

o którym mowa w art. 6 ust. 1; formę i termin przekazania informacji określa umowa o wypłatę rekompensat;

- 2) przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje podmiotowi uprawnionemu przysługującą mu część lub całość kwoty rekompensaty za dany miesiąc; maksymalna wysokość kwoty rekompensaty oraz termin jej wypłaty określone są w umowie o wypłatę rekompensat.

5. Umowa o wypłatę rekompensat może przewidywać również możliwość wypłaty podmiotowi uprawnionemu przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny zaliczki na poczet rekompensaty za dany miesiąc. W przypadku, w którym kwota zaliczki na poczet rekompensaty wypłaconej za dany miesiąc okaże się wyższa niż kwota gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w danym miesiącu, nadwyżka podlega rozliczeniu z należną podmiotowi uprawnionemu rekompensatą w kolejnych miesiącach, aż do pełnego rozliczenia. Kwota zaliczki na poczet rekompensaty za dany miesiąc danego roku kalendarzowego nie może przekroczyć 50% szacowanej kwoty gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny odpowiednio w 2023 r. lub w 2024 r.

6. Zaliczka na poczet rekompensaty wypłacona zgodnie z ust. 5, pomniejsza rekompensatę należną podmiotowi uprawnionemu za dany miesiąc kalendarzowy na mocy umowy o wypłatę rekompensat.

7. Jeżeli na mocy umowy o wypłatę rekompensat, podmiot uprawniony nie otrzymał od przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny rekompensaty lub zaliczki na poczet rekompensaty, która w pełni pokrywa wysokość rekompensaty za dany miesiąc, pozytywnie zweryfikowanej przez zarządcę rozliczeń zgodnie z art. 6 ust. 1, niewypłaconą część kwoty rekompensaty wypłaca mu zarządca rozliczeń, zgodnie z art. 6 ust. 2.

8. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny pomniejsza przekazywaną w danym miesiącu kwotę gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny o:

- 1) kwotę zaliczki na poczet rekompensaty przekazanej za dany miesiąc podmiotowi uprawnionemu, jeżeli taka zaliczka przewidziana jest w umowie o wypłatę rekompensat;
- 2) kwotę rekompensaty lub rekompensat przekazaną podmiotowi uprawnionemu w danym miesiącu zgodnie z zawartą umową o wypłatę rekompensat.

9. Jeżeli łączna kwota pomniejszenia, o której mowa w ust. 8, jest wyższa niż kwota gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za dany miesiąc,

przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny pomniejsza kwotę gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w kolejnych miesiącach o różnicę pomiędzy tymi kwotami, aż do jej pełnego rozliczenia.

10. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny informuje zarządcę rozliczeń:

- 1) o wypłacie zaliczki na poczet rekompensaty oraz rekompensaty podmiotowi uprawnionemu na podstawie umowy o wypłatę rekompensat niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 3 dni roboczych od dnia wypłaty;
- 2) o pomniejszeniach, o których mowa w ust. 8 i 9, niezwłocznie po ich dokonaniu, nie później jednak niż w ostatnim dniu roboczym przed upływem terminu na przekazanie gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

11. Łączne rekompensaty przekazane w ramach umowy o wypłatę rekompensat nie mogą przekroczyć rocznego należnego gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny pomniejszonego o środki wpłacone jako gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

12. W terminie 14 dni od dnia przekazania podmiotowi uprawnionemu ostatniej rekompensaty należnej mu na mocy umowy o wypłatę rekompensaty, przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przedkłada zarządcy rozliczeń zbiorcze zestawienie wypłaconych rekompensat, zaliczek na poczet rekompensat oraz dokonanych pomniejszeń, o których mowa w ust. 9 i 10.

13. Rekompensata wypłacana podmiotowi uprawnionemu na mocy umowy o wypłatę rekompensaty rozliczana jest zgodnie z art. 7.

Art. 11. 1. W przypadku gdy środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych są niewystarczające na wypłatę rekompensaty, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłaty do czasu zapewnienia środków na ten cel. Za okres wstrzymania wypłaty nie nalicza się odsetek za opóźnienie.

2. W przypadku gdy środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie umożliwią wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2–3a, w całości do dnia:

- 1) 31 grudnia 2024 r. – za rok 2023,
- 2) 31 grudnia 2025 r. – za rok 2024

– zarządca rozliczeń informuje o tym fakcie Prezesa URE odpowiednio do dnia 8 stycznia 2025 r. lub do dnia 8 stycznia 2026 r., wskazując podmiot uprawniony oraz kwotę rekompensaty niewypłaconej temu podmiotowi.

3. Niewypłaconą wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 2, uwzględnia się przy zatwierdzeniu kolejnych taryf odpowiednio po dniu 8 stycznia 2025 r. – w zakresie wysokości rekompensaty niewypłaconej za rok 2023 lub po dniu 8 stycznia 2026 r. – w zakresie wysokości rekompensaty niewypłaconej za rok 2024, dla odbiorców uprawnionych.

4. Korektę uwzględnia się w okresie nieprzekraczającym 48 miesięcy począwszy od dnia 8 listopada 2024 r.

5. W przypadku gdy środki na rachunku rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych nie umożliwią wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4, w całości do dnia:

- 1) 31 grudnia 2024 r. – za rok 2023,
- 2) 31 grudnia 2025 r. – za rok 2024

– zarządca rozliczeń informuje o tym ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 12. 1. (uchylony)

1a. Kwoty rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 1, powiększa się o podatek od towarów i usług.

2. Kwoty rekompensat stanowią przychód podmiotu uprawnionego.

3. Cena maksymalna paliw gazowych oraz stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych nie zawierają podatku VAT oraz podatku akcyzowego, o którym mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, 1598 i 1723).

Art. 13. Kwoty rekompensat zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszków masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860).

Art. 14. 1. W przypadku zmiany zewnętrznych warunków wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot uprawniony, które wpływają na istotny spadek ceny paliw gazowych wynikających z taryfy zatwierdzonej na całość lub część 2023 r. lub na okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. lub na okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. lub na część tego okresu, w tym zmiany dotyczącej warunków zakładanych przy kalkulacji tej taryfy, podmiot uprawniony występuje do Prezesa URE z wnioskiem o zmianę taryfy w zakresie obniżenia cen paliw gazowych ustalonych w taryfie, w terminie 14 dni od tej zmiany.

2. W przypadku gdy mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 1, podmiot uprawniony nie wystąpił do Prezesa URE o obniżenie cen paliw gazowych w taryfie, Prezes URE może wezwać podmiot uprawniony do złożenia wniosku o zmianę taryfy w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku gdy mimo wezwania podmiot uprawniony nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 2, lub nie uzupełni wniosku w terminie lub uzupełniony wniosek dalej zawiera braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie zmiany taryfy zgodnie z art. 44–46 ustawy – Prawo energetyczne, zarządca rozliczeń wstrzymuje wypłatę rekompensat po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa URE.

4. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1 albo 2, zawierającej obniżoną cenę paliwa gazowego, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych, jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy stosuje się – od dnia złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy – cenę ze zmienionej taryfy. Prezes URE niezwłocznie informuje o złożeniu wniosku o zmianę taryfy zarządcę rozliczeń.

5. W przypadku gdy cena paliw gazowych w kolejnej zatwierdzonej taryfie jest niższa niż w taryfie dotychczas obowiązującej, do ustalenia wysokości rekompensaty z tytułu stosowania ceny maksymalnej paliw gazowych jako cenę paliw gazowych wynikających z taryfy, przyjmuje się – od dnia zakończenia obowiązywania dotychczasowej taryfy – cenę z kolejnej zatwierdzonej taryfy.

6. W przypadku gdy podmiot uprawniony, za okres po dniu złożenia do Prezesa URE wniosku o zmianę taryfy polegającą na obniżeniu cen paliw gazowych, otrzymał rekompensatę wyliczoną na podstawie ceny paliwa gazowego wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej zmianie taryfy, wartość kolejnej rekompensaty lub rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną paliw gazowych przyjętą do wyliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w zmianie.

7. W przypadku gdy podmiot uprawniony za okres od dnia upływu terminu obowiązywania taryfy, na jaki została zatwierdzona decyzją Prezesa URE taryfa, która obowiązywała w dniu złożenia wniosku o zatwierdzenie kolejnej taryfy, otrzymał rekompensatę wyliczoną na podstawie ceny paliw gazowych wyższej niż cena paliw gazowych w zatwierdzonej nowej taryfie, wartość kolejnej rekompensaty lub rekompensat pomniejsza się odpowiednio z uwzględnieniem różnicy między ceną

paliw gazowych przyjętą do wyliczenia rekompensaty za ten okres a obniżoną ceną paliw gazowych zatwierdzoną w nowej taryfie.

Art. 14a. 1. Jeżeli w wyniku zastosowania ceny maksymalnej paliw gazowych w rozliczeniach z odbiorcą, o którym mowa w art. 3a ust. 1, dochodzi do naruszenia warunków dotyczących zakresu i zasad udzielania pomocy *de minimis* określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis*, odbiorca ten jest zobowiązany do zwrotu podmiotowi uprawnionemu kwoty należnej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237). Zwrot dokonywany jest w ramach rozliczeń w kolejnych okresach rozliczeniowych.

2. Kwota należna, o której mowa w ust. 1, jest ustalana zgodnie z wzorem:

$$W = I_{pz} * (C_{pt} - C_{pm}) * x/y$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- W – kwotę należną (zł),
I_{pz} – ilość paliw gazowych dostarczonych lub prognozowanych do dostarczenia w danym okresie do odbiorcy, o którym mowa w art. 3a ust. 1 (MWh),
C_{pt} – cenę paliwa gazowego wynikającą z umowy między odbiorcą, o którym mowa w art. 3a ust. 1, a podmiotem uprawnionym (zł/MWh),
C_{pm} – cenę maksymalną paliw gazowych (zł/MWh),
x – liczbę dni wynikających ze wskazanego we wniosku okresu,
y – liczbę dni wynikających z danego okresu rozliczeniowego widniejącego na fakturze lub dokumencie prognozy sprzedaży.

3. Podmiot uprawniony dokonuje przekazania zwróconych kwot należnych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na zasadach określonych w art. 7 dla zwrotu nienależnie otrzymanej rekompensaty.

Art. 15. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne dostarczające paliwa gazowe za pomocą gazociągu lub sieci gazociągów, o których mowa w art. 4ia ustawy – Prawo energetyczne, stosuje:

- 1) w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. oraz w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3 ust. 1, oraz

2) po uwzględnieniu informacji przekazanych przez Zakład, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, o których mowa w art. 3a ust. 1, spełniającym warunki do uzyskania pomocy *de minimis* co najmniej w wysokości odpowiadającej kwocie należnej, o której mowa w art. 14a ust. 1 – w okresach wskazanych we wniosku, zawierających się pomiędzy dniem 1 kwietnia 2023 r. a dniem 30 czerwca 2024 r., pod warunkiem, o którym mowa w art. 3a ust. 1

– cenę paliw gazowych nie wyższą niż cena maksymalna paliw gazowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przepisy art. 3a i art. 14a stosuje się odpowiednio.

Art. 16. 1. Podmiot uprawniony dokonujący sprzedaży paliw gazowych do odbiorców paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, lub świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych na podstawie umowy dystrybucji paliw gazowych, jest obowiązany do przekazywania informacji o wpływie ustawy na cenę paliw gazowych lub stawki opłat świadczenia usług dystrybucji paliw gazowych dla tych odbiorców poprzez jej każdorazowe dołączenie do faktury, a w przypadku braku faktury w 2023 r. – do innego dokumentu wysłanego do tych odbiorców.

2. Odbiorcy paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. b oraz c ustawy – Prawo energetyczne, przekazują informację, o której mowa w ust. 1, osobom zużywającym paliwo gazowe na potrzeby zużycia przez gospodarstwa domowe, niebędącymi odbiorcami, o których mowa w art. 45a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, wraz z rozliczeniami zużycia paliwa gazowego przez te osoby w 2023 r., zgodnie z obowiązującą umową albo dotychczasową praktyką w zakresie tych rozliczeń, wystawionymi po dniu 1 stycznia 2023 r.

3. Minister właściwy do spraw energii udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 17. 1. Podmiot uprawniony, który nie stosuje się do obowiązku wskazanego w art. 3 ust. 1–3 i 7–7b oraz art. 63a ust. 2, podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 1 000 000 zł i nie wyższej niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

2. Niezależnie od kary pieniężnej określonej w ust. 1 Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika podmiotu uprawnionego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2, wymierza Prezes URE w drodze decyzji administracyjnej.

4. Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy art. 56 ust. 4 i 6–7a ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 18. W przypadku gdy odbiorca paliw gazowych w gospodarstwie domowym, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne:

- 1) wykorzystuje jako główne źródło ogrzewania gospodarstwa domowego urządzenia grzewcze zasilane paliwami gazowymi, o których mowa w art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne, wpisany lub zgłoszony do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2023 r. poz. 2496), do dnia wejścia w życie ustawy, albo po tym dniu – w przypadku głównego źródła ogrzewania wpisanego lub zgłoszonego po raz pierwszy do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o których mowa w art. 27g ust. 1 tej ustawy;
 - 2) jest osobą w gospodarstwie domowym jednoosobowym, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 390, 658 i 1429) nie przekracza kwoty 2100 zł, lub osobą w gospodarstwie domowym wieloosobowym, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych nie przekracza kwoty 1500 zł na osobę
- przysługuje mu refundacja kwoty odpowiadającej podatkowi VAT wynikającej z opłaconej faktury i informacji, o których mowa w art. 18a, dokumentujących dostarczenie paliw gazowych od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. oraz od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. do tego odbiorcy paliw gazowych, zwana dalej „refundacją podatku VAT”.

Art. 18a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, do faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych

w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. i obejmującej dostarczenie paliw gazowych w więcej niż jednym roku kalendarzowym załącza informację dotyczącą ilości paliw gazowych dostarczonych w 2023 r. oraz odrębnie za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r., określoną na podstawie danych rzeczywistych dotyczących zużycia paliw gazowych, a także ich prognoz, na podstawie danych historycznych dotyczących zużycia paliw gazowych danego odbiorcy, do odbiorcy paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, do którego wysyłana jest taka faktura.

2. W przypadku, w którym faktura dokumentująca dostarczenie paliw gazowych w 2023 r. lub do dnia 30 czerwca 2024 r. i obejmująca dostarczenie paliw gazowych w więcej niż jednym roku kalendarzowym, została dostarczona do odbiorcy paliw gazowych, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, bez informacji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne, wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu paliwami gazowymi, informację dotyczącą ilości dostarczonych paliw gazowych odpowiednio w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. załącza do kolejnej faktury wysyłanej do tego odbiorcy, a w przypadku jej braku odpowiednio w 2023 r. lub w okresie do dnia 30 czerwca 2024 r. do innego dokumentu wysyłanego do tego odbiorcy odpowiednio w 2023 r. lub 2024 r.

Art. 19. 1. Odbiorcy paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, składają wniosek o refundację podatku VAT na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, nie później niż do dnia 30 września 2024 r., lub w terminie 30 dni od dnia otrzymania faktury dokumentującej dostarczenie paliw gazowych.

2. Wniosek o refundację podatku VAT składa się w gminie właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby składającej ten wniosek.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi udostępnia w Biuletynie Informacji publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 20. 1. Do wniosku o refundację podatku VAT odbiorca paliw gazowych w gospodarstwie domowym, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, załącza fakturę dokumentującą dostarczenie paliw gazowych do tego odbiorcy przez to przedsiębiorstwo energetyczne obejmującą okres dotyczący wniosku oraz dowód uiszczenia zapłaty za tę fakturę.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o refundację podatku VAT, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania gospodarstwa domowego w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

3. Do ustalenia przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta prawa do refundacji podatku VAT, o którym mowa w art. 18, stosuje się odpowiednio art. 411 ust. 10k–10o oraz 10r ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54).

4. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta, weryfikuje wniosek o refundację podatku VAT w zakresie:

- 1) zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania gospodarstwa domowego w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków,
- 2) wysokości przeciętnego miesięcznego dochodu, o którym mowa w art. 18 pkt 2, zgodnie z ust. 3

– jednorazowo przy złożeniu pierwszego wniosku o refundację podatku VAT przez odbiorcę paliw gazowych w gospodarstwie domowym, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne.

5. Przyznanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta refundacji podatku VAT nie wymaga wydania decyzji. Odmowa przyznania refundacji podatku VAT, uchylene lub zmiana wysokości refundacji podatku VAT oraz rozstrzygnięcie w sprawie nienależnie pobranej refundacji podatku VAT wymagają wydania decyzji.

6. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przesyła wnioskodawcy informację o przyznaniu refundacji podatku VAT na wskazany przez niego adres poczty elektronicznej – o ile wnioskodawca wskazał adres poczty elektronicznej we wniosku o refundację podatku VAT. W przypadku gdy wnioskodawca nie wskazał adresu

poczty elektronicznej we wniosku o refundację podatku VAT, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, odbierając ten wniosek od wnioskodawcy, informuje go o możliwości odebrania od tego organu informacji o przyznaniu refundacji podatku VAT.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji może udostępnić usługę umożliwiającą złożenie wniosku o refundację podatku VAT za jego pośrednictwem za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w tym przy użyciu aplikacji mObywatel w rozumieniu ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz. U. poz. 1234).

8. Wniosek o refundację podatku VAT złożony przy użyciu aplikacji mObywatel opatruje się zaawansowaną pieczęcią elektroniczną ministra właściwego do spraw informatyzacji, po uwierzytelnieniu składającego oświadczenie z wykorzystaniem certyfikatu podstawowego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel. W przypadku złożenia wniosku o refundację podatku VAT przy użyciu aplikacji mObywatel do tego wniosku można załączyć odwzorowania cyfrowe dokumentów, o których mowa w ust. 1.

9. W przypadku złożenia wniosku o refundację podatku VAT za pomocą środków komunikacji elektronicznej:

- 1) wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym;
- 2) do wniosku można załączyć odwzorowania cyfrowe dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Art. 21. 1. Do postępowania w sprawie refundacji podatku VAT przepisy art. 23 ust. 12 i 13, art. 30 oraz art. 32 ust. 1–1d ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych stosuje się odpowiednio, przy czym ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie, rozumie się przez to gospodarstwo domowe wymienione w art. 18 pkt 2.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek

kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących refundacji podatku VAT.

3. W sprawach refundacji podatku VAT nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Informacje przedstawione we wniosku o refundację podatku VAT składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 22. 1. Refundacja podatku VAT jest zadaniem zleconym gminie. Refundację podatku VAT wypłacają gminy.

2. Wojewodowie przekazują środki gminom w granicach kwot określonych na realizację refundacji podatku VAT w Funduszu COVID-19.

3. Gmina składa wojewodzie wniosek o przyznanie środków co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do 30 czerwca 2025 r., do 10 dnia każdego miesiąca.

4. Przy ustalaniu wysokości środków na realizację refundacji podatku VAT uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom paliw gazowych w gospodarstwach domowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy – Prawo energetyczne, refundacji podatku VAT, w wysokości 2% łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

5. Wniosek o przekazanie środków na refundację podatku VAT dla gmin wojewoda składa do ministra właściwego do spraw gospodarki surowcami energetycznymi co miesiąc, począwszy od lutego 2023 r. do 30 czerwca 2025 r., do 20 dnia każdego miesiąca.

6. Środki na dany miesiąc są przekazywane gminom przez wojewodę na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 3. Nadpłata środków może być zaliczana na poczet kwoty należnej w miesiącu następnym, z wyjątkiem nadpłaty za czerwiec 2025 r., która podlega przekazaniu na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego w terminie do dnia 31 lipca 2025 r.

7. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty środków, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

8. Wójt, burmistrz, prezydent miasta, w terminie do 1. dnia każdego miesiąca, w którym może być wypłacana refundacja podatku VAT, informuje właściwego wojewodę o wysokości niewykorzystanych środków przekazanych przez wojewodę na refundację podatku VAT.

9. W terminie wskazanym przez wojewodę wójt, burmistrz, prezydent miasta zwracają niewykorzystane środki przekazane na refundację podatku VAT, w wysokości wskazanej przez wojewodę, na rachunek właściwego urzędu wojewódzkiego.

Art. 23. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po półroczu, rozliczenie dotacji z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych refundacji podatku VAT, a także informację o liczbie toczących się postępowań w sprawie wypłaty refundacji podatku VAT, w których w związku z wniesieniem odwołania nie zapadło prawomocne rozstrzygnięcie organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego, którego skutkiem jest przyznanie refundacji podatku VAT, oraz o łącznej wysokości refundacji podatku VAT będącej przedmiotem tych postępowań, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dane półrocze.

2. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi zbiorcze rozliczenie dotacji do końca miesiąca następującego po każdym półroczu.

3. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi zbiorcze rozliczenie środków oraz przekazują niewykorzystane środki do Funduszu COVID-19, do dnia 31 sierpnia 2025 r.

4. Jeżeli refundacja podatku VAT została przyznana na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniu w sprawie wypłaty refundacji podatku VAT, wójt, burmistrz albo prezydent miasta może zwrócić się do wojewody z wnioskiem o przyznanie środków na ten cel po terminie, o którym mowa w ust. 3, jednak nie później niż:

- 1) do dnia 15 listopada 2025 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;

- 2) do dnia 15 listopada 2026 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.

5. Wojewoda składa wnioski o przyznanie środków na pokrycie refundacji podatku VAT, o której mowa w ust. 4, w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2025 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 2) do dnia 30 listopada 2026 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 3) od dnia 1 stycznia 2026 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;
- 4) od dnia 1 stycznia 2027 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.

6. Wojewoda składa korektę zbiorczego rozliczenia środków, o którym mowa w ust. 3, w terminie do dnia:

- 1) 31 grudnia 2025 r. – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;
- 2) 31 grudnia 2026 r. – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.

Rozdział 3

Gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny

Art. 24. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 25. 1. Maksymalna wysokość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przekazywanego przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny nie może przekraczać równowartości średniej ceny ważonej wolumenem zawartych transakcji w kontraktach rocznych na TGE Y-23 w okresie od początku notowania tego instrumentu do dnia wejścia w życie ustawy na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, biorąc pod uwagę konieczność równoważenia interesów uczestników rynku gazu ziemnego w rozumieniu art. 3 pkt 54 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 25a. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, którego zobowiązania zostały objęte gwarancją Skarbu Państwa, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 26 stycznia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców paliw gazowych w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 202, z późn. zm.⁶⁾), powiększa jednorazowo gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, o wysokość opłaty wyrównawczej.

2. Opłatę wyrównawczą, o której mowa w ust. 1, ustala się zgodnie ze wzorem:

$$OW = WNO \times 0,587\%,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

OW – opłata wyrównawcza [zł],

WNO – wartość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, które przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, przekazało za wydobycie gazu ziemnego w okresie styczeń – maj 2023 r. [zł].

3. Opłatę wyrównawczą przedsiębiorstwo, o którym mowa w ust. 1, wnosi wraz z gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny należnym za miesiąc następujący po miesiącu wejścia w życie ustawy z dnia 16 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1785).

4. Przepisów art. 10 nie stosuje się do opłaty wyrównawczej, o której mowa w ust. 1.

Art. 26. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za dany miesiąc kalendarzowy w terminie do 20. dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1477, 1692, 1723, 2127 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 2760.

2. W przypadku gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, który nie został w całości rozliczony w terminie, o którym mowa w ust. 1, brakującą kwotę uwzględnia się w gazowym odpisie na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za kolejny miesiąc kalendarzowy, w którym nastąpi rozliczenie.

3. Gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przekazany przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny stanowi dla tego podmiotu koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

4. Zarządca rozliczeń przekazuje na rachunek Funduszu COVID-19 środki finansowe zgromadzone z gazowych odpisów na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny wraz z odsetkami, jeżeli takie powstaną, w kwocie nie wyższej niż prognozowane zapotrzebowanie na środki finansowe na wypłaty rekompensat i prognozowanych nadwyżek, o których mowa w art. 28 ust. 3 pkt 2 lit. b oraz art. 31 ust. 7 pkt 2 lit. b, w terminie do 30. dnia każdego miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia.

5. Zarządca rozliczeń przekazuje po raz pierwszy środki pieniężne, o których mowa w ust. 4, na rachunek Funduszu COVID-19 po zmianie planu finansowego Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny.

Art. 27. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje do zarządcy rozliczeń w terminie do 25. dnia każdego miesiąca sprawozdanie potwierdzające gazowy odpis na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za poprzedni miesiąc. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji albo numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) oznaczenie okresu, którego dotyczy sprawozdanie;

- 4) łączny wolumen wydobytego gazu ziemnego, wyrażony w MWh, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, w okresie objętym sprawozdaniem;
- 5) sumę należnego gazowego odpisu na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny, za miesiąc kalendarzowy objęty sprawozdaniem;
- 6) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w niniejszym sprawozdaniu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 28. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, składa korektę sprawozdania do zarządcy rozliczeń, w przypadku gdy gazowy odpis na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny:

- 1) został niepoprawnie obliczony w związku z błędami obliczeniowymi, lub
- 2) zaistniała konieczność korekty gazowego odpisu na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny w wyniku korekty rozliczenia z odbiorcą będącego podstawą do obliczenia tego odpisu

– w terminie 7 dni od dnia zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 1 lub 2.

2. Korektę sprawozdania, o której mowa w ust. 1, składa się do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 31 ust. 1, jednak nie później niż do dnia 31 marca 2024 r.

3. W przypadku stwierdzenia na podstawie korekty sprawozdania, o której mowa w ust. 1, zaakceptowanej przez zarządcę rozliczeń, że przekazana na rachunek Funduszu Wyплаты Różnicy Ceny wartość gazowego odpisu na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny jest:

- 1) zaniżona – przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, w terminie 7 dni od dnia złożenia korekty sprawozdania, przekazuje na rachunek Funduszu Wyплаты Różnicy Ceny kwotę stanowiącą różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny obliczonym zgodnie ze skorygowanym sprawozdaniem a gazowym odpisem na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1;
- 2) zawyżona – przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny:
 - a) pomniejsza gazowy odpis na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została zaakceptowana przez zarządcę rozliczeń korekta sprawozdania, będąca podstawą do obliczenia kwoty

ponniejszenia równa różnicy między gazowym odpisem na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny obliczonym w korekcie sprawozdania a gazowym odpisem na Fundusz Wyплаты Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1,

- b) składa wniosek do zarządcy rozliczeń o zwrot przekazanej nadwyżki, w przypadku gdy ta kwota dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 24, albo kiedy korekta sprawozdania została wydana po okresie trwania tego obowiązku.

4. Do korekt sprawozdań, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 29–31 stosuje się odpowiednio.

Art. 29. 1. Zarządca rozliczeń weryfikuje sprawozdanie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, pod względem kompletności przekazanych danych i prawidłowości dokonanych obliczeń w zakresie danych zawartych w sprawozdaniu.

2. W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń, w terminie 20 dni od dnia otrzymania sprawozdania, wzywa przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, do usunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych lub wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia.

3. W przypadku:

- 1) nieusunięcia braków formalnych, błędów obliczeniowych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, lub uzasadnionych wątpliwości zarządcy rozliczeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia, lub
- 2) negatywnej weryfikacji sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 – zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wniosek o przeprowadzenie kontroli zgodności informacji i oświadczeń złożonych w tym sprawozdaniu ze stanem faktycznym oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie.

Art. 30. 1. Złożenie i weryfikacja sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, a także korespondencja z zarządcą rozliczeń odbywają się w formie elektronicznej.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 27 ust. 1, składa się do zarządcy rozliczeń przy użyciu formularza udostępnionego na stronie internetowej

administrowanej przez zarządcę rozliczeń i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

3. Zarządca rozliczeń w uzgodnieniu z Prezesem URE udostępnia wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, na swojej stronie internetowej.

4. Zarządca rozliczeń jest obowiązany do udostępnienia Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania tego sprawozdania.

Art. 31. 1. Prezes URE przeprowadza kontrolę zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, ze stanem faktycznym z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie:

- 1) Prezesa URE, na podstawie dokumentów i wyjaśnień dotyczących przekazanego gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, złożonych na piśmie na jego żądanie, lub
- 2) przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

5. Z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1.

6. Podmiot podlegający kontroli, o której mowa w ust. 1, może wnieść zastrzeżenia do protokołu, o którym mowa w ust. 5, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.

7. W przypadku stwierdzenia na podstawie kontroli, o której mowa w ust. 1, że przekazana na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny wartość gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny jest:

- 1) zaniżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną o obowiązku przekazania na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, kwoty stanowiącej różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji;
- 2) zawyżona, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje decyzję administracyjną w przedmiocie:
 - a) pomniejszenia gazowego odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w miesiącu następującym po miesiącu, w którym została wydana ta decyzja, o kwotę stanowiącą dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1,
 - b) przekazania z rachunku Funduszu COVID-19, na wniosek zarządcy rozliczeń na rzecz przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny, kwoty stanowiącej dodatnią różnicę między gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny obliczonym przez Prezesa URE a gazowym odpisem na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w wysokości wskazanej w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 – w przypadku gdy nadwyżka dotyczy ostatniego miesiąca objętego obowiązkiem, o którym mowa w art. 24, albo kiedy decyzja została wydana po okresie obowiązywania tego obowiązku, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

8. Od kwoty, o której mowa w ust. 7 pkt 1, naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia otrzymania przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny decyzji administracyjnej, o której mowa w tym przepisie.

9. Prezes URE przekazuje:

- 1) zarządcy rozliczeń decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 7 pkt 1 i pkt 2 lit. a, lub kopię tej decyzji;
- 2) przedsiębiorstwu wydobywającemu gaz ziemny decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 7 pkt 2 lit. b, lub kopię tej decyzji.

10. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

11. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

12. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 7, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

13. W sprawach dotyczących kontroli, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 3a

Gazowa składka na Fundusz Wyłaty Różnicy Ceny

Art. 31a. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje gazową składkę na Fundusz Wyłaty Różnicy Ceny.

2. Wysokość gazowej składki na Fundusz Wyłaty Różnicy Ceny ustala się zgodnie ze wzorem:

$$GSF = W_r \times (C_r - K_r - K_i) \times 0,97,$$

– gdzie poszczególne symbole oznaczają:

GSF – wysokość gazowej składki na Fundusz Wyłaty Różnicy Ceny [zł],

W_r – wolumen gazu ziemnego wydobytego od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny, w tym przez poprzedników prawnych tego przedsiębiorstwa [MWh],

C_r – średnią ważoną wolumenem cenę kontraktów terminowych zawartych na giełdzie towarowej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, produktów gazowych z dostawą na rok 2022 w okresie od dnia 1 października 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. z wyłączeniem produktu GAS_BASE_S-W-22 [zł/MWh],

K_r – średni ważony wolumenem koszt wydobycia gazu ziemnego wynikający z ksiąg rachunkowych przedsiębiorstwa wydobywającego gaz ziemny dla 2022 r., z uwzględnieniem danych poprzedników prawnych tego przedsiębiorstwa [zł/MWh],

Ki – koszty inwestycyjne w wysokości 25 zł/MWh.

3. Wartości symboli użytych we wzorze, o którym mowa w ust. 2, wyraża się liczbowo z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, z wyjątkiem wartości dotyczącej symbolu Wr, którą wyraża się z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

Art. 31b. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny gazową składkę na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny w sześciu równych miesięcznych ratach, płatnych w okresie od stycznia 2024 r. do czerwca 2024 r., za poszczególne miesiące kalendarzowe w terminie do 20. dnia danego miesiąca 2024 r. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. Gazowa składka na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny przekazana przez przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny na rachunek Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny stanowi dla tego podmiotu koszty uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych albo ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w miesiącach jej przekazania na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny.

3. Zarządca rozliczeń przekazuje środki finansowe zgromadzone z gazowych składek na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny wraz z odsetkami, jeżeli takie powstaną, na rachunek Funduszu COVID-19 w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu rozliczenia.

Art. 31c. 1. Przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przekazuje do zarządcy rozliczeń w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu płatności danej raty, o której mowa w art. 31b ust. 1, sprawozdanie potwierdzające sposób rozliczenia gazowej składki na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny płatnej w poprzednim miesiącu. Pierwsze sprawozdanie, wraz z obliczeniem gazowej składki na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny za 2022 r., przedsiębiorstwo wydobywające gaz ziemny przedkłada zarządcy rozliczeń w terminie od dnia 19 lutego 2024 r. do dnia 29 lutego 2024 r. Termin przypadający w dzień wolny od pracy przypada w pierwszy dzień roboczy po tym terminie.

2. Do sprawozdań, o których mowa w ust. 1, przepis art. 27 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Do gazowej składki na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, w części dotyczącej paliw gazowych dostarczonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r., przepis art. 10 stosuje się odpowiednio.

Art. 31d. 1. Do korekty sprawozdań, o których mowa w art. 31c ust. 1, przepisy art. 28 stosuje się odpowiednio, przy czym korektę składa się do dnia otrzymania informacji o rozpoczęciu przez Prezesa URE kontroli, o której mowa w ust. 4, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2024 r.

2. Do weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 31c ust. 1, przepisy art. 29 stosuje się odpowiednio.

3. Do złożenia i weryfikacji sprawozdań, o których mowa w art. 31c ust. 1, przepisy art. 30 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

4. Do przeprowadzania kontroli przez Prezesa URE zgodności informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 31c ust. 1, przepisy art. 31 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach

Art. 32–63. (pominięte)⁷⁾

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 63a. 1. Taryfa przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, obowiązująca w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 23 maja 2024 r. o bonie energetycznym oraz o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia cen energii elektrycznej, gazu ziemnego i ciepła systemowego, przestaje obowiązywać z dniem 30 czerwca 2024 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfę w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 23 maja 2024 r. o bonie energetycznym oraz o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia cen energii elektrycznej, gazu ziemnego i ciepła systemowego.

⁷⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 lutego 2024 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. poz. 303).

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2, wprowadza do stosowania taryfę, o której mowa w ust. 2, od dnia 1 lipca 2024 r., a w przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej tę taryfę do dnia 30 czerwca 2024 r. – z dniem następującym po jej opublikowaniu.

4. W przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, o której mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca 2024 r. przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, stosuje taryfę obowiązującą dla tego przedsiębiorstwa w dniu 1 stycznia 2022 r. W takim przypadku rekompensata, o której mowa w art. 4, nie przysługuje.

Art. 63b. 1. W przypadku gdy taryfa przestaje obowiązywać zgodnie z art. 63a ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, do dnia 28 lutego 2025 r. przedstawia Prezesowi URE w celu weryfikacji informację zawierającą kwotę korekty wraz z uzasadnieniem.

2. Kwota korekty, o której mowa w ust. 1, jest ustalana za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. w związku z niewystarczającym lub nadmiernym odzyskaniem kosztów zakupu paliw gazowych w wyniku ustania obowiązywania taryfy na podstawie art. 63a ust. 1.

3. Kwotę korekty, o której mowa w ust. 1, oblicza się jako iloczyn:

- 1) ilości sprzedanych paliw gazowych odbiorcom uprawnionym w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. oraz
- 2) różnicy wykonanego średniego ważonego kosztu zakupu paliw gazowych na ten okres, określonego w ust. 4, i średniego ważonego planowanego kosztu zakupu paliw gazowych, wynikającego z zatwierdzonej taryfy, która przestała obowiązywać na podstawie art. 63a ust. 1.

4. Wykonany średni ważony jednostkowy koszt zakupu paliw gazowych ustala się w odniesieniu do wolumenu paliw gazowych dostarczonego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 tej ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 63a ust. 4, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w kwocie korekty, o której mowa w ust. 1, uwzględnia również kwotę stanowiącą iloczyn:

- 1) ilości paliw gazowych sprzedanych odbiorcom uprawnionym w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, o której mowa w art. 63a ust. 2, oraz
- 2) różnicy pomiędzy ceną paliw gazowych w taryfie, o której mowa w art. 63a ust. 2, a ceną tych paliw w taryfie obowiązującej dla tego przedsiębiorstwa w dniu 1 stycznia 2022 r.

6. Prezes URE dokonuje weryfikacji kwoty korekty, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji.

7. Zweryfikowaną kwotę korekty w przypadku:

- 1) niewystarczającego odzyskania kosztów paliw gazowych – uwzględnia się w kolejnych taryfach zatwierdzanych dla tego przedsiębiorstwa energetycznego do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- 2) nadmiernego odzyskania kosztów paliw gazowych – zwraca się zarządcy rozliczeń w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 6.

8. Wzrost średniej ceny sprzedaży paliwa gazowego spowodowany uwzględnieniem rozliczenia części korekty, o której mowa w ust. 7 pkt 1, w kolejnej taryfie nie może przekroczyć 15 % poziomu średniej ceny, która zostałaby ustalona bez rozliczania tej korekty.

9. Prezes URE przekazuje zarządcy rozliczeń informację o kwocie, o której mowa w ust. 7 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 6.

Art. 64. 1. Odbiorca, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d tiret dziewiętnaste ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składa po raz pierwszy oświadczenie, o którym mowa w art. 62b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 37, sprzedawcy paliw gazowych, który w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, na mocy umowy sprzedaży paliwa gazowego lub umowy kompleksowej dostarcza paliwo gazowe temu odbiorcy, w terminie 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Złożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d tiret dziewiętnaste ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczenia, o którym mowa w art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 37, w terminie określonym w ust. 1, zobowiązuje sprzedawcę paliw gazowych do stosowania wobec tego odbiorcy ceny maksymalnej paliw gazowych ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2023 r.

3. Złożenie przez odbiorcę, o którym mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 lit. d tiret dziewiętnaste ustawy zmienianej w art. 37, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oświadczenia, o którym mowa w art. 62bb ust. 1 ustawy zmienianej w art. 37, po upływie terminu określonego w ust. 1 zobowiązuje sprzedawcę paliw gazowych do stosowania wobec tego odbiorcy ceny maksymalnej paliw gazowych ze skutkiem od dnia następującego po dniu złożenia oświadczenia.

Art. 65. Podmiot uprawniony, o który mowa w art. 3 ust. 1, po raz pierwszy przekazuje podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w art. 3 ust. 7, zestawienie odbiorców uprawnionych oraz podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 8, w terminie 21 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 66. 1. Pozwolenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 34, dotyczące morskiej farmy wiatrowej, o której mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedłużeniu do dnia, w którym upłynie 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej.

2. Pozwolenia, o których mowa w art. 26 ust. 1, i uzgodnienia, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 34, dotyczące zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 2020 r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych lub jego elementów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ulegają przedłużeniu do dnia, w którym upłynie 30 lat od dnia, w którym rozpoczęto wykorzystanie morskiej farmy wiatrowej, z której wyprowadzana jest moc za pomocą tego zespołu urządzeń lub jego elementów.

Art. 67. Organ, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczął postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 82 ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 36, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekazuje daną sprawę organowi właściwemu, o którym mowa w art. 82c tej ustawy.

Art. 68. Przedsiębiorca, który przed dniem 1 stycznia 2023 r. prowadził działalność w zakresie wytwarzania, transportu, magazynowania, wprowadzania do obrotu lub gromadzenia w stacji zakładowej wodoru, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej

ustawy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw energii informację, o której mowa w art. 27b ustawy zmienianej w art. 39.

Art. 69. Certyfikaty jakości wodoru wystawione na podstawie dokumentacji z badań przeprowadzonych przez akredytowane laboratoria, o których mowa w art. 37b ustawy zmienianej w art. 39, pozostają ważne również po dniu 1 stycznia 2025 r.

Art. 70. W przypadku gdy wodór został wytworzony i wydany przez jego wytwórcę przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej potwierdzonej w dokumentacji producenta, która skutkowałą trwałym wyzbyciem się tego wodoru przed dniem 1 stycznia 2023 r., przedsiębiorca który transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacji zakładowej ten wodór lub przedsiębiorca który posiada w swojej hurtowni ten wodór, nie podlega karze, o której mowa w art. 31b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 39.

Art. 71. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na magazynowanie paliw gazowych w instalacjach magazynowych występuje do Prezesa URE z wnioskiem, o którym mowa w art. 9h³ ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 37, w terminie do dnia 3 listopada 2023 r.

2. Pozostają w mocy decyzje o wyznaczeniu operatora systemu magazynowania wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 72. 1. Wytwórca w rozumieniu art. 2 pkt 39 ustawy zmienianej w art. 44, wytwarzający energię elektryczną, zwany dalej „wytwórcą energii elektrycznej”, któremu wydano postanowienie na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć do Prezesa URE oświadczenie o korekcie przedłużonego terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 44, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, zgodnie z art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jednak nie później niż przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym,

wydłużonego o dodatkowy okres wynikający z postanowienia Prezesa URE wydanego na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej dołącza:

- 1) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. e albo w art. 75 ust. 5 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 44, dostosowany do okresu wydłużanego na podstawie ust. 4;
- 2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 70b ust. 6 albo w art. 78 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 44, o ile została ustanowiona dla danej instalacji, której ważność została dostosowana do okresu wydłużanego na podstawie ust. 4;
- 3) zaktualizowane oświadczenie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c ustawy zmienianej w art. 44 – w przypadku wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w art. 70b ustawy zmienianej w art. 44.

4. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, wydłuża, z mocy prawa, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a, oraz okres, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu dotychczasowym, łącznie do 18 miesięcy, licząc od dnia upływu terminu tych zobowiązań, z uwzględnieniem postanowienia wydanego na podstawie art. 70ba ust. 1 albo art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu dotychczasowym.

5. W przypadku gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zostanie złożone z uchybieniem terminu określonego w ust. 2 lub wytwórca energii elektrycznej nie dołączył załączników, o których mowa w ust. 3, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 44, oraz okres, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, nie ulegają zmianie.

6. Prezes URE informuje wytwórcę energii elektrycznej o zmienionym terminie spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 44, oraz okresie, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44,

w terminie 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3.

7. W przypadku gdy złożony wniosek, o którym mowa w art. 70ba ust. 1 albo w art. 79a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, nie został rozpatrzony do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wytwórca energii elektrycznej w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, jednak nie później niż przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. d albo w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a ustawy zmienianej w art. 44, oraz okresu, o którym mowa w art. 70b ust. 4 pkt 1 lit. c albo w art. 74 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 44, może dokonać zmiany wniosku w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wydłużenia tego terminu oraz okresu, o okres łącznie do 18 miesięcy, licząc od dnia upływu terminu tych zobowiązań.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, przepisy art. 70ba ust. 2–4 i art. 79a ust. 2–4 ustawy zmienianej w art. 44 stosuje się odpowiednio.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 4 albo 7, wytwórca energii elektrycznej, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał aktualizacji oferty na podstawie art. 79 ust. 9–12 ustawy zmienianej w art. 44, może ponownie jednokrotnie dokonać tej aktualizacji, w terminie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 73. Do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcje rozstrzygnięte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 74. 1. Wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej wyłącznie energię promieniowania słonecznego, którego oferta wygrała aukcję rozstrzygniętą przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, przed upływem terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, z uwzględnieniem przedłużenia tego terminu zgodnie z art. 79a ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, może złożyć oświadczenie o zmianie terminu spełnienia tego

zobowiązania, określając ten termin zgodnie z art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej składa do Prezesa URE.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wytwórca energii elektrycznej dołącza:

- 1) zaktualizowany harmonogram rzeczowo-finansowy, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 44, dostosowany do okresu wydłużanego na podstawie ust. 1;
- 2) zaktualizowaną gwarancję bankową, o której mowa w art. 78 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 44, o ile została ustanowiona dla tej instalacji, której ważność została dostosowana do okresu wydłużanego na podstawie ust. 1.

4. Złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3, zmienia, z mocy prawa, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, na termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. W przypadku gdy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zostanie złożone z uchybieniem terminu określonego w ust. 1 lub wytwórca energii elektrycznej nie dołączył załączników, o których mowa w ust. 3, termin spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44 w brzmieniu dotychczasowym, nie ulega zmianie.

6. O zmianie terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44, zgodnie z ust. 1, Prezes URE informuje wytwórcę energii elektrycznej, sprzedawcę zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej, o którym mowa w art. 106 ustawy zmienianej w art. 44, w terminie 21 dni od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wraz z załącznikami, o których mowa w ust. 3.

7. Przedłużenie terminu spełnienia zobowiązania, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. a tiret pierwsze ustawy zmienianej w art. 44, zgodnie z ust. 1, nie wyklucza skorzystania przez wytwórcę energii elektrycznej z możliwości przedłużenia terminu spełnienia zobowiązania na podstawie art. 79a ustawy zmienianej w art. 44 oraz na podstawie art. 72 niniejszej ustawy.

8. W przypadku gdy zmiany terminu spełnienia zobowiązania zgodnie z ust. 1 dokonał wytwórca energii elektrycznej, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał aktualizacji oferty na podstawie art. 79 ust. 9–12 ustawy zmienianej w art. 44, może on ponownie jednokrotnie dokonać tej aktualizacji, w terminie i na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 75. Przepis art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 76. Decyzje, wydane na podstawie art. 16 ust. 1 i art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 53 przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, pozostają w mocy.

Art. 77. Oświadczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 63, złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność.

Art. 78. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 53, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 43 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 53, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 36 miesięcy i mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 62 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 62 i mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 5 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 63 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 63, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 63 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych

przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 63.

Art. 79. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego dla podziemnych zakładów górniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 34 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 42 i art. 108 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 42 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 80. 1. Wnioski o wypłatę dodatku elektrycznego, o których mowa w przepisach ustawy zmienianej w art. 62, złożone przed dniem wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 62, podlegają rozpatrzeniu.

2. Do wyczerpania zapasów wydrukowanych formularzy mogą być stosowane wnioski o wypłatę dodatku elektrycznego według wzoru określonego w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 62, po ich skorygowaniu w celu dostosowania do art. 31 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 62.

Art. 81. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 24, wykonuje się w odniesieniu do okresu wydobycia gazu ziemnego od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1a. Obowiązek, o którym mowa w art. 31a, wykonuje się w odniesieniu do okresu wydobycia gazu ziemnego od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. Towarowa Giełda Energii S.A. publikuje wartość średniej ceny, o której mowa w art. 25 ust. 1, na swojej stronie internetowej w terminie do dnia 5 stycznia 2023 r.

3. Towarowa Giełda Energii S.A. publikuje wartość średnich cen, o których mowa w art. 31a ust. 2, na swojej stronie internetowej w terminie do dnia 5 stycznia 2024 r.

Art. 82. Krajowe ramy polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, o których mowa w art. 43 ustawy zmienianej w art. 48, obowiązujące w dniu wejścia w życie art. 48 pkt 1 i 2 niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu ich aktualizacji przez Radę Ministrów.

Art. 83. Przepis art. 5 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do oświadczeń złożonych w terminie, o którym mowa

w art. 5 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 63 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, odrzuconych lub nierozpatrzonej przez podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 63, z powodu błędów, omyłek pisarskich lub rachunkowych lub braków formalnych, w tym złożenia niezgodnie z art. 5 ust. 3 lub ust. 4 lub art. 6 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 63.

Art. 84. 1. W roku 2022 środki uzyskane z należności celnych mogą zostać przekazane w całości lub w części przez ministra właściwego do spraw budżetu, na wniosek Rady Ministrów, do Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

2. Środki, o których mowa w ust. 2, nie stanowią dochodu budżetu państwa.

Art. 85. 1. Maksymalny limit wydatków Funduszu na wypłatę rekompensat i refundacji podatku VAT za 2023 r. wynosi:

- 1) w 2023 r. w zakresie:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 – 28 000 000 000,00 zł,
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 612 000 000,00 zł;
- 2) w 2024 r. w zakresie:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3 – 1 000 000 000,00 zł,
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 306 000 000,00 zł;
- 3) w 2025 r. – w zakresie refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 102 000 000,00 zł;
- 4) w latach 2026–2032 – 0 zł.

1a. Maksymalny limit wydatków Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji w zakresie rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4, za 2023 r. wynosi w:

- 1) 2023 r. – 366 000 000,00 zł;
- 2) 2024 r. – 50 000 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi

informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

2a. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1a. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 80% środków, o których mowa w ust. 1a, minister właściwy do spraw gospodarki informuje o tym fakcie ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Prezesa Rady Ministrów.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy opracowuje, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, projekt zmiany planu finansowego Funduszu i przedstawia go do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zmianę planu finansowego w terminie 14 dni od dnia przedstawienia projektu tej zmiany.

Art. 85a. 1. Maksymalny limit wydatków Funduszu COVID-19 na wypłatę rekompensat i refundacji VAT za 2024 r. wynosi:

- 1) w 2024 r. w zakresie:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3a – 3 223 000 000,00 zł,
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 300 000 000,00 zł;
- 2) w 2025 r. w zakresie:
 - a) rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 2 i 3a – 673 000 000,00 zł,
 - b) refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 140 000 000,00 zł;
- 3) w 2026 r. – w zakresie refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 – 100 000 000,00 zł.

2. Maksymalny limit wydatków Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji w zakresie rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4, za 2024 r. wynosi w:

- 1) 2024 r. – 180 000 000,00 zł;
- 2) 2025 r. – 32 000 000,00 zł.

3. Przepisy art. 85 ust. 2 i 2a stosuje się odpowiednio.

Art. 86. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji nałożonych zadań związanych z wykonywaniem ustawy wójt, burmistrz albo prezydent miasta może wprowadzić niezbędne zmiany w planie dochodów i wydatków budżetu gminy.

Art. 87. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa URE wynikających z niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2023 r. – 1 878 000,00 zł.;
- 2) 2024 r. – 1 927 000,00 zł.;
- 3) 2025 r. – 1 996 000,00 zł.;
- 4) 2026 r. – 2 061 000,00 zł.;
- 5) 2027 r. – 2 120 500,00 zł.;
- 6) 2028 r. – 2 180 500,00 zł.;
- 7) 2029 r. – 2 241 500,00 zł.;
- 8) 2030 r. – 2 304 500,00 zł.;
- 9) 2031 r. – 2 369 500,00 zł.;
- 10) 2032 r. – 2 436 500,00 zł.

2. Prezes URE monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 88. Przy ustalaniu w latach 2023–2024 obowiązku prowadzenia audytu wewnętrznego, o którym mowa w art. 274 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.⁸⁾), od kwot ujętych w uchwale budżetowej odejmuje się środki przekazane gminom na realizację:

- 1) refundacji podatku VAT, o których mowa w art. 22;
- 2) wypłat dodatku węglowego, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1630).

Art. 89. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia⁹⁾, z wyjątkiem:

- 1) art. 46 i art. 48 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2022 r.;
- 2) art. 39, art. 44 pkt 3, art. 48 pkt 1 i 2, art. 54, art. 62, art. 63, art. 68, art. 74 oraz art. 82, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.;

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1273, 1407, 1429, 1641, 1693 i 1872.

⁹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 20 grudnia 2022 r.

- 3) art. 53 pkt 8 i 9 oraz art. 76, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.